

ת"פ 49738/04/18 - מוחמד אסעיד, עבדאללה אסעיד, נאיף אסעיד, מוסטפא חוסיין אסעיד נגד הוועדה המקומית לתכנון ובניה - הגליל המזרחי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עתפ"ב 49738-04-18 אסעיד ואח' נ' ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי
עתפ"ב 65110-05-18 אסעיד נ' ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי
לפני כבוד השופטת תמר נסים שי

- המערערים
1. מוחמד אסעיד
 2. עבדאללה אסעיד
 3. נאיף אסעיד

4. מוסטפא חוסיין אסעיד
נגד
המשיבה

הוועדה המקומית לתכנון ובניה - הגליל המזרחי

פסק דין

1. בפניי שני ערעורים על גזרי דין של בית משפט השלום בטבריה (כב' השופט י. נבון), האחד מיום 12.3.2018 בתיק תו"ב 10246-03-15, והשני מיום 16.4.2018 בתיק תו"ב 56260-12-15. הדיון בשני הערעורים אוחד.

ההליכים בבית המשפט קמא וטענות המערערים

2. כנגד המערערים בתיק תו"ב 10246-03-15 (עתפ"ב 49738-04-18) (ולהלן: "המערערים 1 - 3") הוגש כתב אישום, שעניינו בהקמת תוספת בניה של שתי קומות בשטח של כ-90 מ"ר כל אחת וסה"כ כ-180 מ"ר למבנה דו קומתי קיים בהיתר, וזאת ללא היתר ובסטייה מהיתר, בקרקע שייעודה למגורים על פי התכניות החלות (ג/13724, ג/11345) בכפר רומאנה. העבודות בוצעו בשלהי שנת 2014.

מכתב האישום עולה כי, הקרקע עליה הוקם המבנה הינה בבעלות הארכיבישוף, בהיותו נאמן על רכוש הקהילה היוונית קתולית מלכית.

במועד ביצוע העבודות היה המערער 1 המבצע בפועל של העבודות, האחראי לעבודות ולשימוש, ומי שהיה עליו להשיג היתר. המערערים 2-3 (בניו של המערער 1) הואשמו כמי שהיו אחראים לעבודות ולשימוש, ואף בשל האחריות המוטלת עליהם להשיג היתר.

בגין העבודות האמורות, יוחסו למערערים ביצוע עבודות ושימוש טעונים היתר ללא היתר - עבירה לפי סעי' 204(א) לחוק התכנון ובניה, תשכ"ה-1965 (בנוסחו טרם תיקון מ' 116 ולהלן: "**החוק**"), ביצוע עבודות ושימוש בסטייה מהיתר או תכנית - עבירה לפי סעי' 204(ב) לחוק.

3. בדיון מיום 17.5.2015 הודו המערערים בעובדות כתב האישום והורשעו על פי הודאתם.

4. כנגד המערער בתיק תו"ב 56260-12-15 (עתפ"ב 65110-05-18) ("**המערער 4**", ולהלן כך) הוגש כתב אישום בגין הקמת מבנה מגורים בן שלש קומות מבניה קשיחה בשטח של כ- 341 מ"ר ולצדו קיר תמך, ללא היתר, תוך הפרת צו מנהלי להפסקת בניה וצווים שיפוטיים להפסקת בניה ולמניעת פעולות, בקרקע שבבעלות הארכיבישוף (כמפורט בכתב האישום כנגד המערערים 1-3) שייעודה מגורים (בהתאם לתכנית החלה ג/13724) בכפר רומאנה ושהמערער מחזיק בה.

על פי עובדות כתב האישום ביום 15.6.14 הגיש המערער 4 למשיבה בקשה ל"יח"ד קוטג' 2 קומות מוצעות + גדרות". ביום 13.8.14 החליטה המשיבה לאשר את הבקשה בתנאים, לרבות הוכחת בעלות בנכס, וזאת לאחר קבלת תכנון דרך מס' 6 ע"י הרשות המקומית. הבקשה לא השתכללה לכדי היתר בניה.

בחודש 9/15 (או בסמוך לכך) בוצעו במקרקעין עבודות בניית מבנה בשטח של 158 מ"ר. ביום 9.9.15 ניתן צו הפסקה מינהלי לפי סעי' 224 לחוק. מצב הבניה בעת מתן הצו היה יסודות + טפסנות ליציקת קורות קשר. חרף הצו ובעודו בתוקף, המשיך המערער בביצוע עבודות הבניה כך שבנה קומת קרקע בשטח של 171 מ"ר במצב של רצפה יצוקה ומעליה קורות בלוקים, ובכך הפר המערער את הצו המנהלי. ביום 19.10.15 ניתן נגד המערער צו שיפוטי להפסקת בניה ולמניעת פעולות (בב"נ 35038-10-15), כשמצב הבניה בעת מתן הצו הינו מבנה מגורים דו קומתי מבניה קשיחה בשטח של כ-330 מ"ר, במצב של שלד קומת קרקע וקירות חלקיים ללא גג. ביום 1.12.15 או במועד סמוך לכך, השלים המערער את עבודות הבניה, תוך הפרת הצווים השיפוטיים.

בגין עובדות אלה יוחסו למערער 4 ביצוע עבודות ושימוש טעוני היתר ללא היתר - עבירה לפי סעי' 204(א) לחוק, אי קיום צו הפסקה מינהלי - עבירה לפי סעי' 237 לחוק, אי קיום צו שיפוטי להפסקת בניה - עבירה לפי סעי' 240 לחוק, אי קיום צו שיפוטי למניעת פעולות - עבירה לפי סעי' 249 לחוק.

5. בדיון מיום 13.6.2017 הודה המערער 4 בעובדות כתב האישום, והורשע בהתאם.

6. ביום 12.3.2018 גזר בית המשפט קמא את עונשם של המערערים 1 - 3 וביום 16.4.18 גזר את עונשו של המערער 4. עיקרי גזרי הדין דומים. במסגרת גזר הדין עמד בית המשפט קמא על חומרת העבירות שהמערערים ביצעו, על הערכים המוגנים באמצעותן, בראשם שלטון החוק והתכנון הנאות של הבניה, ועל מידת הפגיעה בערכים אלה. בעניינם של המערערים 1 - 3 בית המשפט קמא ציין כי מדובר בבניה ובשימוש בתוספת מבניה קשיחה בהיקף נרחב, אשר מעמידה את הרשויות בפני עובדות מוגמרות כך שאף קבלת

היתר בדיעבד לא תאיין את העבירות ולא תפחית מחומרתן. אשמם של המערערים מלא ורובץ לפתחם. המערערים 1 - 3 הפיקו רווחים מהבניה בדמות חיסכון באגרות והיטלים שהיו משלמים אילו ביקשו היתר. עם זאת, צוין כי מדובר בתוספת קומות למבנה שכשלעצמו נבנה בהיתר. הבניה אינה חורגת מגבולות המבנה ואין בה כדי לסכל מגמות או הליכים תכנוניים עתידיים במקרקעין, או בסביבתם. משכך, הפגיעה בערכים המוגנים הינה נמוכה עד בינונית. לאחר שסקר את הפסיקה קבע מתחם עונש כולל קנס שנע בין 20,000 ₪ - 80,000 ₪, וזאת בנוסף למאסר מותנה לתקופה שבין 1-4 חודשים, חתימה על התחייבות ואמצעים נלווים - צווי הריסה ואיסור שימוש.

בקביעת העונש הראוי הביא בית המשפט קמא בחשבון את עברם הפלילי הנקי של המערערים 1 - 3, את הודאתם ואת מצבם המשפחתי והכלכלי - אף שלא הוצגו ראיות בהקשר זה. עוד הובאה בחשבון העובדה כי עסקינן בבית מגורים אחד ובמערערים שהינם אב ושני בניו כך שעל הסכום הכולל שיוטל לשקף זאת. מנגד, שקל לחובתם את הצורך בהרתעה, בפרט נוכח הרווח הכספי אותו מפיקים עברייני בניה על חשבון הציבור. בית המשפט קמא לא ראה ליתן משקל לטענה לפיה נעשה מאמץ לקבל היתר, שכן מדובר בהליך שנזנח על ידי המערערים. עם זאת, הובאה בחשבון התקדמות מסוימת שנעשתה במישור הקנייני כגורם שיאפשר חידוש הליך ההכשרה, אף שהשגת היתר אינה נראית באופק, ולפיכך נדחה במידת מה מועד כניסת צו ההריסה לתוקף.

לנוכח כל האמור, בית המשפט קמא גזר על כל אחד משלשת המערערים 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וזאת באם יעברו על אחת מהעבירות לפי החוק ויורשעו בה, קנס בסך 40,000 ש"ח או 90 ימי מאסר תמורתו לתשלום ב-20 תשלומים, שליש מכפל האגרה היינו סך 3,840 ₪, חתימה על התחייבות בסך 40,000 ₪ להימנע מלעבור עבירה לפי החוק למשך 3 שנים, צו הריסה שייכנס לתוקף ביום 15.6.18 וצו איסור שימוש שייכנס לתוקף באופן מיידי, תוך הבהרה כי הצווים להפסקת בניה איסור שימוש ומניעת פעולות שהוטלו במסגרת בב"נ 51721-12-14 עומדים בעינם.

7. משנה חומרה ראה בית המשפט קמא בעניינו של המערער 4, אשר בנה ללא היתר תוך התעלמות מצו מנהלי, ולאחר מכן מצו שיפוטי, להפסקת בניה ואיסור ביצוע פעולות במקרקעין. באי קיום צווים שיפוטיים יש משום קריאת תיגר על שלטון החוק, זלזול וביזוי המערכת השיפוטית. במקרה דנן מדובר במבנה מגורים שנבנה בשלבים ובהיקף נרחב של כ - 341 מ"ר. אין לקבל את הטענה בדבר מצוקת הבניה ביישוב, כמצדיקה התעלמות מהוראת החוק והצווים. אפילו יש ממש בטענה, הרי שאין בכך כדי להכשיר בניה בלתי חוקית בבחינת "איש הישר בעיניו יעשה" תוך העמדת הציבור והרשויות בפני עובדות מוגמרות. בית המשפט קמא הדגיש את העובדה כי הצווים המנהליים והשיפוטיים שניתנו לא הטילו את מוראם על המערער 4, אשר המשיך בעבודות הבניה, ולכך יש ליתן ביטוי בקביעת עונשו. מידת אשמו מלאה ורובצת לפתחו. המערער היה מודע לבעיות הקנייניות ארוכות השנים בקרקע (התנגדות הארכיבישוף להעברת הבעלות). המערער הפיק רווח כלכלי מהבניה בדמות חיסכון באגרות והיטלים.

לאחר שסקר את מדיניות הענישה הנוהגת ונדרש למצבו הכלכלי של המערער 4, קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי למשך חודשיים ועד למאסר בפועל למשך 6 חודשים שניתן לרצותם בעבודות שירות, קנס כספי שנע בין 40,000 ₪ - 150,000 ₪, חתימה על התחייבות וצווי הריסה ואיסור שימוש.

בקביעת העונש הראוי הובא בחשבון עברו הנקי של המערער 4, הודאתו, מצבו המשפחתי, נסיבותיו האישיות ומצבם הרפואי שלו ושל בנו. צוין, כי לא הובאו בפני בית המשפט ראיות של ממש בנוגע למצבו הכלכלי של המערער 4 באופן שמצדיק היעדרות לבקשתו להטלת קנס מינימלי. לחומרה צוין הצורך בהרתעה. בית המשפט קמא לא ראה ליתן משקל לכך שעובר להגשת כתב האישום הגיש המערער 4 בקשה לקבלת היתר, שכן ההליך לא הושלם והמערער 4 אף הפר צווים כאמור. סופו של דבר, כי בית המשפט קמא גזר על המערער דנן 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, וזאת באם יעבור על אחת מהעבירות לפי החוק ויורשע בה, קנס בסך 90,000 ש"ח או 180 ימי מאסר תמורתו לתשלום ב-60 תשלומים, כפל אגרה בסך 21,528 ₪, חתימה על התחייבות בסך 50,000 ₪ להימנע מלעבור עבירה לפי החוק למשך 3 שנים, צו הריסה שייכנס לתוקף ביום 1.6.18 וצו איסור שימוש שייכנס לתוקף באופן מיידי, תוך הבהרה כי הצווים שהוטלו במסגרת בב"נ 3508-10-15 עומדים בעינם.

טענות המערערים -

8. טענות המערערים ברובן זהות במהותן (ולפיכך אוחד הדיון). המערערים בנו בקרקע שבבעלותם, אך יחד עם זאת רישום הבעלות טרם הוסדר. כאמור, הבעלות במקרקעין רשומה על שמו של הארכיבישוף, וזאת חרף העובדה שתושבי רומאנה (יחד עם תושבי כפרים סמוכים - ביר אלמכסור וערב אלהיב) רכשו את כל הקרקעות החל משנות הארבעים. בגין מחלוקות קנייניות הנוגעות למקרקעין נוהלו הליכים שונים בבית המשפט המחוזי (תיק 519/93 ותיק 386/93), במסגרתם הוכרה בעלותם של תושבי רומאנה ותושבי ערב אלהיב (לפי רשימות שצורפו לפסיקתא שנחתמה) בקרקעות שבכפר רומאנה. בהמשך, ומשהתברר כי רשימת בעלי הזכויות שאושרו ע"י בית המשפט איננה כוללת מספרי תעודות זהות, ועל מנת שניתן יהיה להשלים את הרישום, הוגשה בקשה לתיקון הפסיקתא וזו התקבלה לאחרונה (להלן: פסק הדין המתקן).

9. לטענת המערערים, בהיותו רשום כבעלים, הארכיבישוף נעתר בתחילה לבקשות חלק מהתושבים למתן אישור לצורך הגשת בקשות להיתרי בניה, אלא שבשלב מסוים חדל מכך, מתוך חשש מתביעות נזיקיות מטעם טוענים לזכות נוכח היעדר חלוקה פורמאלית ומחייבת של הקרקעות. בנסיבות אלה פנו תושבי הכפר, וביניהם המערערים, לאורך השנים למשיבה לצורך מציאת פתרון לסוגיית חתימת הבעלים על הבקשות להיתרי בניה, אך המשיבה התבצרה בעמדתה כי יש לקבל את אישורו של הבעלים הרשום, או לחילופין, הסדרת רישום הבעלות על שמם של תושבי הכפר. כך נוצר מצב לפיו נמנע מכפר שלם כמעט לקבל היתרי בניה.

10. ההליך הקנייני המורכב ארך שנים רבות ורק לאחרונה בא על סיומו, והסדרת הרישום הסופי צפויה אף היא להימשך פרק זמן. נוכח האמור, ולאחר מאמצים כבירים מצד המערער 1, התקבל אישורו של הארכיבישוף להיתר בניה ולתשריט חלוקה שהוגשו למשיבה לאחרונה, והחל הטיפול בהם. המערערים 1-3 עושים על מנת להכשיר את הבניה ושכרו לשם כך שירותי מהנדס. כמו כן, הצליחו להשיג לאחרונה את כל המסמכים הדרושים לרישום הקרקע על שמם. בעניינו של המערער 4 אף נקבע בפסק

הדין המתקן כי הוא אחד הבעלים במקרקעין הזכאים להירשם, באופן המסיר את המגבלה הקניינית בעניינו כליל. המערער 4 הצליח אף הוא להשיג בינתיים את חתימת הארכיבישוף על הבקשה להיתר ותשריט החלוקה, ושכר שירותי מהנדס לצורך הכנת הבקשה להיתר, ואף הזמין מידע תכנוני. מהאמור עולה כי חלה התקדמות משמעותית בהליכי התכנון, וקבלת ההיתר לא צפויה להידחות עוד זמן ממושך.

11. המערערים כולם טוענים, כי העונשים שהושתו עליהם חורגים לחומרא מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים. בית המשפט קמא לא נתן משקל ראוי לסוגיית הבעלות בקרקע, להתקדמות הליכי התכנון כמפורט ולנסיבות ביצוע העבירות, כמפורט לעיל.

12. אשר למערערים 1 - 3, נטען כי בשים לב לקביעתו של בית המשפט קמא לעניין מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה הספציפי, היה מקום לקבוע מתחם ענישה נמוך מזה שנקבע, ולחילופין, לגזור על המערערים 1 - 3 עונש שחורג לקולא מהמתחם שנקבע ולמצער, עונש שנמצא ברף התחתון של המתחם. בית המשפט קמאלא נתן משקל ראוי לנסיבות שהביאו את המערערים לביצוע העבירות, ועיקרן מצוקת הדיור והתכנון ביישוב כמפורט לעיל. בהקשר זה צוין כי מדובר בבניית תוספת של שתי קומות למבנה קיים בהיתר, כאשר הבניה הנוספת בוצעה בליט ברירה כשלא נותר למערערים 1 - 3 מזור, מתוך תקווה כי בעיית הבעלות תבוא על פתרונה במרוצת השנים ויתאפשר להם להכשיר את הבניה. הריסת המבנה תותיר את המערערים 1 - 3 ובני משפחתם ללא קורת גג.

13. בית המשפט קמא לא נתן משקל מספיק לנסיבותיהם האישיות של המערערים 1 - 3. המערער 1 הינו בן 54, אב לחמישה, אחת קטינה, והמערערים 2-3 הינם בניו. מדובר במשפחה נורמטיבית, אשר פעלה כפי שפעלה מתוך מצוקת הדיור בכפר. מצבו הכלכלי של המערער 1 קשה - המערער הינו מפרנס יחיד, עובד כשכיר ומשתכר סך 7,000 ₪ לחודש. המערער 2 הינו בן 27, אף הוא מפרנס יחיד במשפחתו, אב לשני קטינים, משתכר סך 5,000 ₪ לחודש. המערער 3 הינו בן 22, רווק ומשתכר סך 5,000 ₪ לחודש. המערערים לקחו אחריות על מעשיהם והודו בהם בהזדמנות הראשונה.

14. אשר למערער 4, נטען בנוסף לאמור לעיל כי נסיבותיו האישיות מורכבות. המערער בן 65, שייך למשפחה נורמטיבית, מצבו הכלכלי קשה שכן הוא משתכר של סך 5,000 ₪ לחודש, והוא המפרנס היחיד בבית. רעייתו עקרת בית וסובלת מנכות בשיעור 75%. המערער מוכר בכפר, הקדיש את חייו להסדרת רישום הבעלות בקרקעות הכפר ולהשגת היתרי בניה לתושבים. הוא לקח אחריות מלאה על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה, ופועל ללא הרף להכשרת הבניה.

טענות המשיבה

15. המשיבה סומכת ידיה על גזרי הדין ומבקשת לדחות את הערעורים.

16. אשר למערערים 1-3, נטען כי מדובר על בניה בהיקף נרחב, ועצם העובדה שהמבנה הקיים עליו נבנתה התוספת נבנה בהיתר מחייבת את המערערים להמתין עד לקבלת היתר בטרם בנייה ולמצוא חלופת דיור אחרת. המערערים ידעו על המורכבות הקניינית והתכנונית משך שנים.

17. אשר למערער 4 - כנגד מערער זה הוגש כתב אישום המייחס לו בניה בהיקף נרחב, תוך הפרת צווים. בית המשפט קמא הביא בחשבון, לקולא, את הודאתו, עברו הנקי, נסיבותיו האישיות לרבות הרפואיות, אך לא היה באפשרותו ליתן ביטוי משמעותי למצבו הכלכלי משלא הוצגה תמונה מלאה בהקשר זה ונוכח העובדה שהמערער 4 בנה מבנה בהיקף כה משמעותי. מדובר בבניה שבוצעה ללא היתר, וחרף התחייבות הסניגור להשגת היתר עד לגזר הדין, ההיתר טרם ניתן. עם זאת, בית המשפט התחשב קמא בטיעוני המערער 4 והאריך את מועד ביצוע צו ההריסה במס' חודשים, על מנת לאפשר לו להסיר את מחדלו.

יתרה מזו, כנגד מערער זה הוגש כתב אישום חדש במסגרת תו"ב 41897-11-17, שמייחס לו המשך הקמה ואכלוס אותו מבנה למגורים, תוך הפרת צווים שיפוטיים. המערער הודה והתיק קבוע לטיעונים לעונש.

18. העונשים שהוטלו על ארבעת המערערים מתיישבים עם מדיניות הענישה הנוהגת. כמו כן, הפסיקה שצורפה בשני הערעורים מתיישבת עם הענישה שנגזרה על המערערים בנסיבות.

דין והכרעה

19. לאחר שעיינתי בהודעות הערעור, במסמכים שהוגשו ובתיק קמא, ולאחר ששמעתי דברי הצדדים בדיון, נחה דעתי כי דין הערעורים להתקבל.

20. עניינם של הערעורים בחומרת העונשים שהוטלו על המערערים. כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בעונש שנגזר על-ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים בהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין, או כאשר העונש חורג באופן קיצוני מהענישה המקובלת במקרים דומים (ראו ע"פ 1167/17 פלוני נ' מדינת ישראל (7.3.18)). במקרים שלפניי, התרשמתי כי קיימות נסיבות המצדיקות הקלה בעונשים שהושתו.

21. אקדים ואומר, כי מקובלות עליי קביעותיו של בית המשפט קמא לעניין חומרת העבירות שבוצעו ומידת פגיעתן בערכים החברתיים המוגנים. כבר נפסק כי עבירות הבניה חרגו מגדר הרגיל והפכו למכת מדינה במלוא מובן המילה. עבירות אלה קוראות תיגר על שלטון החוק ואף מציבות את הרשויות בפני מצב מוגמר באופן המכביד על אפשרויות התכנון העתידיות. על כך היטיב לעמוד בית המשפט קמא ואין לי אלא להצטרף לדבריו.

22. מקובלות עליו גם מסקנותיו של בית המשפט קמא בשני גזרי הדין לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, כפי שעולה מפסיקה שנסקרה.

23. יחד עם זאת, בקביעת מתחמי העונש ההולמים ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, יש להביא בחשבון גם את מצוקת התכנון ארוכת השנים ממנה סבלו תושבי הכפר רומאנה, אשר נעוצה בסוגיות משפטיות סביב הבעלות בקרקע. עסקין בסיטואציה ייחודית בה, לכאורה, אין מחלוקת בדבר הבעלות, אולם זו אינה ניתנת למימוש על דרך של רישום והוצאת היתרי בנייה, שכן מורכבות משפטית של ממש מונעת זאת. המערערים, יחד עם אחרים, תושבי ערב אלהייב וביר אל מכסור, מנהלים משך שנים ארוכות וממושכות (עוד משנת 1993) הליכים משפטיים להסדרת הבעלות. אולם כידוע, בהליכים משפטיים מהסוג הזה, הדברים מתקדמים בקצב איטי במיוחד, תוך שאת משכם קשה לייחס למי מהצדדים הפרטניים (ראו תקציר ההליכים המשפטיים כפי שהוגש על ידי המשיבה עצמה). נסיבות אלו, בין היתר, צריכות לקבל את משקלן הסגולי בקביעת מתחמי העונש ההולמים שנקבעו, ובכלל זה מתחמי הקנס כפי שנקבעו בגזרי הדין, בנוסף ליתר השיקולים הרלוונטיים לקביעת מתחמי העונש ההולמים, כקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין.

עוד על הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שציין בית המשפט קמא, נציין ביחס למערערים 1 - 3 כי בשונה מבנייה של מבנה עצמאי, הבנייה כאן לא חרגה מגבולות המבנה עצמו ואף אינה מסכלת מגמות או הליכים תכנוניים עתידיים במקרקעין שייעודם מגורים.

24. בנסיבות אלה, בראי העבירות כפי שפורטו לעיל, הרי שמתחמי הענישה שנקבעו בהיותם משקללים בגדריהם את מכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות שפורטו, בהיותם רחבים דיים, הינם סבירים ומאוזנים ואינני מוצאת להתערב בהם. יחד עם זאת, סבורני כי התערבות נחוצה במיקום הקנסות הראויים למערערים תוך בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

25. בכלל הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין כי גם המשיבה איננה חולקת על טענות המערערים באשר למאמציהם להסדרת הבעלות לאורך השנים, וראוי לציין כי היא עצמה עשתה מאמצים לסייע לבסוף בהסדרת הרישום. יש לקוות, אם כן, כי סוגיית הבעלות שהוסדרה תאפשר עתה את קבלת ההיתרים המיוחלת. לטענת המערערים, הן הליכי רישום הבעלות והן ההליכים התכנוניים נמצאים בישורת האחרונה או למצער בשלבים מתקדמים, וגם על כך לא חלקה המשיבה.

26. עוד ראוי להתייחס לנסיבותיהם האישיות של המערערים, שאף בהתחשב בהן מצאתי לשעות להם.

27. אשר למערערים 1-3, הרי שעסקין באב ושני ילדיו המתגוררים במבנה אחד. זאת ועוד, מדברי מערערים אלה (שלא גובו באסמכתאות אומנם) עולה כי שכרם אינו גבוה וכי הם מפרנסים משפחה

גדולה רבת נפשות. על המערערים כולם ויחדיו, אף הושת כפל אגרה.

28. כן יש להביא בחשבון את המצוקות והקשיים שנגרמו למערערים 1 - 3 בעטין של הנסיבות היחודיות של המקרה דנן, כפי שפורטו לעיל.

29. בנסיבות העניין, בהתחשב במכלול רכיבי הענישה שהושתו על המערערים 1 - 3, הכוללים גם רכיב עונשי בדמות מאסר מותנה כמו גם חתימה על התחייבות וכפל אגרה, הרי ששיעורי הקנסות שבהם חויבו המערערים 1 - 3 חורגים לחומרא באופן המצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור. לפיכך, אני מוצאת לנכון להפחית משיעורי הקנסות שהוטלו על כל אחד מהם כך שכל אחד מהם יחויב בתשלום קנס על סך 25,000 ₪ או 80 ימי מאסר תמורתו. כל אחד מהקנסות ישולם ב-25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד, החל מ 15.11.19 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד התשלומים במועד יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיד.

30. אשר למערער 4 - מדובר בבן 65, עובד במועצה האזורית אלבטוף, וכפי שעולה מתלושי שכר שצורפו משכורתו נעה בין 2,800-5,000 ₪. רעיית המערער סובלת מנכות בשיעור גבוה ואיננה עובדת. בנו סובל ממצב רפואי קשה ואף המערער עצמו סובל מבעיות רפואיות (כפי שמשתקף מהתיעוד הרפואי בתיק קמא).

לא נעלמה מעיני העובדה כי מדובר בבניה רחבת היקף, בלתי חוקית מראשיתה, ואשר בוצעה בשלבים תוך הפרת צווים מינהליים ושיפוטיים, וכן העובדה כי תלוי ועומד כנגד המערער כתב אישום נוסף, בו הודה. עם זאת, הרי שבנסיבות העניין ובשים לב לנסיבות הכוללות כמתואר לעיל, כמו גם בהתחשב ביתר רכיבי הענישה שהושתו במסגרת גזר הדין ובכללם מאסר מותנה, כפל אגרה וחתימה על התחייבות, כמו גם צו הריסה וצו איסור שימוש שהושתו, אני סבורה כי יש להתערב בגובה הקנס בו חויב מערער זה, כך שזה יועמד על סך של 70,000 או 150 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 70 תשלומים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. תשלום ראשון ישולם לא יאוחר מיום 15.11.19 וב - 15 לכל חודש שלאחריו. אי תשלום אחד התשלומים במועד יעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיד.

31. יתר רכיבי העונשים בעניינם של כל המערערים, נותרים בעינם.

ניתן היום, ד' תשרי תש"פ, 03 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.